

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CXL. Eripe me Domine ab homine mal.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Ut uideas si forte uia non rectus aberrem,
Et reuoces lapsos in loca recta pedes.

PSALMVS CXL.

Eripe me Domine ab homine mal.

ARGUMENTVM.

Est precatio contra hostes Ecclesiæ, qui non solum eo nocent quod uarie impediunt sanam doctrinam, sed etiam ui & gladio sæ uiunt: quare precatur ut pñ seruentur, impij autem suis consilijs sibi ipsis sint exitio. Sicut etiam plerunq̄ euenit, Dominus enim iudex est in terra.

Impius insidias tendit pietatis amanti,
Quamq̄ potest, tuta non finit ire uia.
Huius ut impediatur conatus ipse nefandos
Orat, & impunem non sinat esse Deus.

Vincenti Psalmus Dauid.

Ne pater omnipotens hominē mihi dira uolentem Propositio.

Ne sine consilij mole ualere sui.

Eripe ab insidijs mihi noxia multa minati,

Discute qui mecum tam uiolenter agunt.

Qui semper mala mente agitant & pectore uoluunt, Narratio periculi.

Et quos pacificos non uidet ulla dies.

Hi linguas acuere suas, ut uipera serpens,

Somnifera uirus aspide peius habent.

Assereme ne forte manus trahat impia raptum,

Horum qui mecum tam uiolenter agunt.

V 4

Qui

Qui mea seruantes uestigia soluere tentant,
Et pedibus ponunt uincla parata meis.
Continuo expandant mihi retia cæca superbi,
Perq; meas, laqueos occulere, uias.

Repetit propo-
sitionem.

Interea ipse meum Dominumq; Deumq; uocabam,
Sume pater querula languida uerba precis.
O Deus, o spes una mea roburq; salutis,
Ipse meum, si uis ingruat, abde caput.
Ne sine uota ferat sua quæ uolet impius, & nec
Successum rebus sentiat esse suis.

Imprecatio cõ-
tra hostes. Pe-
reant sicut Pha-
rao ad mare ru-
brum.

Ne sua consilijs bona sint euenta malorum,
Et ne se dignos talibus esse putent.
In capita ipsorum recidant, quæ friuola iactant,
Qui mea non æqua nomina sorte premunt.
Ardentes Dominus prunas dispergat in ipsos,
Vindice mendaces obruat igne uiros.
In foueas turbabit agens tristesq; lacunas,
E quibus haud unquam surgere ad alta queant.
Cui fuerit petulans & lingua loquacior æquo,
Huic Deus in uita commoda nulla dabit.

Insignes conso-
lationes.

Certus sum quoniam Dominus seruabit egenos,
Exulibusq; suo tempore fautor erit.
Quin etiam tua cantabunt præconia iusti,
Quæ credant nomen posse decere tuum.
Quotquot erunt, & iusti animos, & pectora recti
Astabunt uultus perpetuo ante tuos.

PSALMVS CXLI.

Domine clamaui ad te exaudi me.

Argu